

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog povezan je s pogrešnim tumačenjem članaka 72. i 270. UFEU-a, članka 23. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i s utvrđenjem Općeg suda prema kojem je Pravilnik o osoblju isključivi izvor prava za presuđivanje u sporovima između članova osoblja i njihove institucije;
2. Drugi žalbeni razlog povezan je s povredom članka 4. UEU-a, članka 41. Povelje i članka 11.a Pravilnika o osoblju;
3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi općeg načela prava „fraus omnia corrumpit” i članka 36. Statuta Suda;
4. Četvrti žalbeni razlog povezan je s utvrđenjem da nisu povrijeđeni članci 1., 3., 4., 31. i 41. Povelje ni članci 1.e i 12.a Pravilnika o osoblju;
5. Peti žalbeni razlog odnosi se na uporabu „ovjeravanja neistinitog sadržaja”, na iskrivljeno tumačenje članka 59. stavka 1. podstavaka 3. i 5. Pravilnika o osoblju i na povredu Komisijine interne odluke 92-2004 od 6. srpnja 2014.;
6. Šesti žalbeni razlog povezan je sa zlonamjernim pogreškama počinjenima u odnosu na primjenu načela prigovora neispunjenja u dvostranoobveznim odnosima;
7. Sedmi žalbeni razlog navodi povredu članka 41. Povelje, članka 25. Pravilnika o osoblju te namjernu šutnju povezanu s prijevartnom pronevjerom iznosa od 21 593,64 eura koji se odnosi na zaostale plaće koju je počinio PMO;
8. Osmi žalbeni razlog povezan je s iskrivljavanjem zbog neuzimanja u obzir posljedica poništenja prvog stegovnog postupka CMS 13/087;
9. Deveti žalbeni razlog povezan je s povredom članka 15. Povelje;
10. Deseti žalbeni razlog, koji se ističe podredno, povezan je s povredom zabrane odlučivanja „ultra petita”.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2020. uputio Veszprémi Törvényszék
(Mađarska) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága

(Predmet C-643/20)

(2021/C 98/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Veszprémi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) ⁽¹⁾ – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)] ⁽²⁾, rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] ⁽³⁾ i temeljna načela djelotvornosti i ekvivalentnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da države članice ne mogu, kad je riječ o povratu PDV-a na potraživanja koja su postala konačno nenaplativa, rok zastare početi računati od datuma koji prethodi onom kada je potraživanje na kojem se temelji zahtjev za povrat PDV-a postalo nenaplativo?

2. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. i članak 273. Direktive o PDV-u – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)], rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] i temeljna načela djelotvornosti, ekvivalentnosti i porezne neutralnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da im je protivna pravna praksa države članice u skladu s kojom njezino tijelo nadležno za primjenu zakona zahtijeva od poreznog obveznika – kao uvjet za povrat PDV-a na potraživanja koja su postala konačno nenaplativa – da, uz isticanje potraživanja na koje se odnosi taj porez u postupku razreza poreza, izvrši i druge radnje u svrhu naplate tog potraživanja?
3. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. i članak 273. Direktive o PDV-u – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)], rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] i temeljna načela djelotvornosti, ekvivalentnosti i porezne neutralnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da im je protivna pravna praksa države članice u skladu s kojom društvo koje pruža uslugu mora, u slučaju neplaćanja, smjesta prestati pružati je jer ako to ne učini i nastavi pružati uslugu o kojoj je riječ, neće moći ostvariti povrat PDV-a na potraživanja koja su postala konačno nenaplativa, unatoč tomu što je do te nenaplativosti došlo naknadno?
4. Treba li članak 90. stavke 1. i 2. i članak 273. Direktive o PDV-u te članke 15. do 17. Povelje o temeljnim pravima – osobito imajući u vidu presudu [od 23. studenoga 2017., Di Maura (C-246/16)], rješenje [od 29. siječnja 2020., Porr Építési Kft. (C-292/19)] i temeljna načela djelotvornosti, ekvivalentnosti i porezne neutralnosti sadržana u pravu Unije – tumačiti na način da [im je protivno to što] je tijelo države članice nadležno za primjenu zakona utvrdilo uvjete navedene u drugom do četvrtom pitanju bez ikakvog pravnog temelja nakon donošenja presude u predmetu Porr Építési Kft. (C-292/19) i da ti uvjeti nisu poznati poreznim obveznicima prije nego što potraživanja postanu konačno nenaplativa?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:887

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2019:901

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. prosinca 2020. uputio Ráckevei Járásbíróság (Mađarska) – EP i dr./ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Predmet C-670/20)

(2021/C 98/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Ráckevei Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: EP, TA, FV i TB

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir tumačenje članka 4. stavka 2. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, koje je sadržano u presudi Andrić i dr., C-186/16 ⁽²⁾, treba li smatrati jasnom i nedvosmislenom ugovornu odredbu o valutnom riziku, kojom se izričito ne utvrđuje da navedeni rizik preuzima isključivo i u potpunosti dužnik te koja sadržava samo dužnikovu izjavu u kojoj se navodi da je on „potpuno svjestan mogućih rizika transakcije, a osobito činjenice da promjena tečaja predmetne strane valute u odnosu na mađarsku forintu može i povećati i smanjiti teret povrata zajma u forintama[“]“?